

Kazatel: Josef Hurta

Čtení: Ef 3, 10 *Bůh chce, aby nebeským vládám a mocnostem bylo nyní skrze církev dáno poznat jeho mnohotvarou moudrost.*

Text: 1 K 14, 26 *Když se shromažďujete, jeden má žalm, druhý slovo naučení, jiný zjevení od Boha, ještě jiný promluví ve vytržení a další to vyloží. Všecko at' slouží společnému růstu.*

Když se shromažďujete, když se scházíte ke společenství Božího lidu, tedy když jste ve shromáždění církve, tak jak to má vypadat? Jak má vypadat shromáždění křesťanů? Apoštol Pavel rozebírá způsob bohoslužeb v korintském sboru. Bylo to charizmatické společenství, kde se téměř každý chtěl nějakým způsobem podílet na bohoslužbě. A to je správné, protože bohoslužba není divadlo ani koncert nebo kino. Bohoslužba je přinášením sebe sama jako živé oběti Bohu. Každý účastník bohoslužby je zároveň jejím aktérem. Tuto myšlenku bohužel historický vývoj zatlačil do pozadí, takže se z bohoslužeb stalo představení jednoho muže. A je těžké vrátit se zpět od současného konzumního pojetí k té vzájemné službě. Jde totiž o službu jak mezi shromážděnými lidmi navzájem, tak i mezi Bohem a shromážděným sborem.

K čemu má taková bohoslužba sloužit? Apoštol to nejednou zdůrazňuje: Všecko at' slouží společnému růstu, neboli budování. To je velmi důležitá zásada. Bohoslužba neslouží k sebezprezentaci, seberealizaci ani k předvádění se. Bylo by však chybou snažit se těm nesprávným pohnutkám vyhnout tím, že zůstanu jen pasivním účastníkem. Motivací k aktivní účasti je touha přinášet sebe sama jako oběť Bohu. To má být naše pravá bohoslužba. A také se nemáme přizpůsobovat dnešní konzumní společnosti, která se chce jen nechat bavit bez vlastního přičinění.

A tak nám apoštol Pavel představuje bohoslužbu jako společné dílo všech účastníků. Jeden má žalm, druhý slovo naučení, jiný zjevení od Boha, ještě jiný promluví ve vytržení a další to vyloží. Aby nás neděsila ta poněkud nadpřirozená terminologie, je třeba si to trochu přiblížit.

V kontextu celé kapitoly Pavel rozlišuje v podstatě jen dva typické projevy zbožnosti, a to mluvení jazyky a prorockví. Podle religionistů mluvení jazyky, tzv. glosolalie vlastně ani není specificky křesťanská záležitost. Takové projevy jakési nesrozumitelné řeči lze najít v mnoha náboženských kultech. Mezi teology se ujal termín „zbožné blábolení“. Nicméně apoštol Pavel je pokládá za legitimní způsob prožívání zbožnosti, ovšem s poukazem, že jde o osobní věc, která nepřináší nic pro společenství. Naproti tomu staví prorokování, které je pro budování společenství nesmírně důležité. Nemáme tu ale na mysli jakési předpovídání budoucnosti či dokonce věštění. Prorockou řečí je v bibli míněno prostě kázání. Když si přečtete některou starozákonní prorockou knihu, tak to je, jako byste četli sbírku kázání daného kazatele. Občas se ale proroci vyjadřovali nejen slovy, ale používali také různé rekvizity: Opasek, hrncířskou hlínu, džbán, chomout, cihlu, model města, kus dřeva apod. To byly didaktické názorné pomůcky, které používali při kázání. A Pavel říká Korint'ánům, aby prorocky promluvili klidně i dva nebo tři a ostatní at' to posuzují. Hlavně at' nemluví jeden přes druhého, at' se nepřekřikují, ale jeden druhému bedlivě naslouchají. Bůh není Bohem zmatku, zdůrazňuje apoštol Pavel.

Takže když se vrátím k přečtenému textu, apoštol vyjmenovává, co všecko se dá při bohoslužbě dělat: Jeden má žalm, druhý slovo naučení, jiný zjevení od Boha, ještě jiný promluví ve vytržení a další to vyloží. Já bych to pro naše účely možná trochu zcivilnil a řekl bych: Jeden at' klidně zazpívá sólově žalm nebo jinou píseň nebo se třeba pomodlí, pak může vystoupit lektor, který přečte z bible slovo naučení, jiný, kdo má k tomu pověření at' pronese úderné prorocké kázání, třeba i s názornými pomůckami apod. A klidně dejte prostor i někomu, kdo třeba jen nesrozumitelně blekotá, ale pak hlavně at' to někdo uvede na pravou míru a ostatním to vysvětlí. Důležité je, aby to všechno vedlo ke společnému budování sboru. Pavel také v textu zdůrazňuje, abychom si dávali pozor na srozumitelnost jazyka a přiměřenost projevu, jinak si nezasvěcení budou t'ukat na čelo a řeknou, že blázníme. Třeba, když budeme mluvit odbornou latinou nebo používat nesrozumitelnou symboliku.

Svůj výklad o bohoslužbách apoštol uzavírá lapidárně slovy: A tak, bratří moji, horlivě se snažte prorokovat a nebraňte mluvit jazyky. Všechno at' se děje slušně a spořádaně. Amen.

Modlitba: *Pane, ty působíš skrze kohokoliv. Kéž je naše bohoslužba službou Bohu i lidem, do níž obětavě přinášíme sami sebe. Vždyť v každé bohoslužbě jdeme i my všichni přítomní s keňzí na trh a vydáváme se všanc tvému slovu. Amen.*